

taxpoint

TAX POINT OF VIEW

INFORMATOR PODATKOWY FIRMY TAXPOINT · NR 60 · PAŹDZIERNIK 2018

W TYM NUMERZE:

1/ WYKRĘŚLENIE Z REJESTRU VAT A ODLICZENIA VAT – KOLEJNY POZYTYWNY DLA
PODATNIKÓW WYROK TSUE.

2/ SKUTKI PODATKOWE UDZIELENIA UPUSTU PRACOWNIKOWI.

3/ NSA O TYM JAK OKREŚLAĆ MIEJSCE REZYDENCJI W NIEJEDNOZNACZNYCH
SYTUACJACH.

4/ CIT-TP DO POPRAWY.

5/ UCHWAŁA NSA W SPRAWIE ZAWIESZENIA BIEGU TERMINU PRZEDAWNIEŃ
ZOBOWIĄZAŃ PODATKOWYCH.

1. WYKREŚLENIE Z REJESTRU VAT A ODLICZENIA VAT – KOLEJNY POZYTYWNY DLA PODATNIKÓW WYROK TSUE

Z początkiem 2017 r. weszły w życie przepisy pozwalające urzędowi skarbowemu na wykreślanie podmiotów z ewidencji podatników VAT na szeroką skalę. Następstwem tych zmian było masowe czyszczenie rejestru podatników VAT – z oficjalnych danych pochodzących z MF wynika, iż w 2017 r. wykreślono ponad 110 tys. firm, a w pierwszej połowie 2018 r. prawie 60 tys. podmiotów.

W następstwie ww. czynności dochodzić mogło do sytuacji, w których podatnicy nabywali towary lub usługi od podmiotów prowadzących normalną działalność gospodarczą, ale, jak się z czasem okazało, wykreślonych z rejestru. W takim przypadku podstawowa wątpliwość dotyczyła możliwości odliczenia podatku VAT naliczonego z faktur otrzymanych od takich firm. Naprzeciw tym wątpliwościom wyszedł TSUE w wyroku z 19.10.2017 r. w sprawie SC Paper Consult (sygn. C-101/16), w którym uznał za niezgodne z Dyrektywą VAT automatyczne pozbawienie podatnika prawa do odliczenia z transakcji zrealizowanych z kontrahentem nieaktywnym.

Podobna materia była przedmiotem niedawnego wyroku TSUE z 12.09.2018 r. w sprawie Siemens Gamesa (sygn. C-69/17) dotyczącej rumuńskiej spółki wykreślonej z rejestru VAT ze względu na brak składania deklaracji podatkowych. Jednocześnie, w okresie tym spółka nabywała towary i usługi, od których następnie odliczała podatek naliczony. Bazując na krajowych przepisach, rumuńskie organy podatkowe odmówiły spółce prawa do odliczenia z tytułu transakcji zrealizo-

wanych w okresie nieaktywności (tzn. braku posiadania aktywnej rejestracji VAT).

Taka praktyka została jednak zakwestionowana przez TSUE, który w wydanym orzeczeniu wskazał wprost, iż przepisy Dyrektywy nie zezwalają organom podatkowym na odmówienie podatnikowi prawa do odliczenia podatku naliczonego od świadczeń nabytych przez niego w okresie, w którym jego numer identyfikacyjny dla celów podatku od wartości dodanej był unieważniony ze względu na brak spełnienia przez niego wymogów o charakterze formalnym (w analizowanym przypadku – brak składania deklaracji podatkowych). TSUE po raz kolejny sprzeciwił się zbyt daleko idącemu formalizmowi i przypomniał, że w celu realizacji zasady neutralności, niezbędne jest przyznanie podatnikom prawa do odliczenia już w momencie spełnienia przez nich wymogów o charakterze materialnym, tj. działania w charakterze podatnika VAT oraz wykorzystywania towarów i usług stanowiących podstawę do odliczenia VAT naliczonego do wykonywanej działalności gospodarczej.

Orzeczenie TSUE może mieć istotne znaczenie dla polskich podatników zmagających się od dawna z nadmiernym formalizmem ze strony administracji podatkowej. Dotyczy to w szczególności przypadków związanych z wykreśleniem (niejednokrotnie niesłusznym) podmiotu z rejestru VAT oraz sytuacji przedłużającego się procesu rejestracyjnego dla celów VAT, gdy firma rozpoczęła już prowadzenie działalności operacyjnej, w związku z którą nabyła towary lub usługi.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie Władysław Varga

· wladyslaw.varga@taxpoint.pl · tel. +48 664 717 347 ·

– zachęcamy do kontaktu!

2. SKUTKI PODATKOWE UDZIELENIA UPUSTU PRACOWNIKOWI

Pracownik, któremu firma udzieliła rabatu na zakup swoich produktów uzyskuje przychód ze stosunku pracy. Tak wynika z interpretacji Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (dalej „DKIS”) z 11 lipca 2018 r., nr 0112-KDIL3-1.4011.235.2018.2.AA.

W stanie faktycznym będącym przedmiotem wniosku o interpretację pracownica nabyła od swojego pracodawcy nieruchomość z bonifikatą wynoszącą 95%. Wysokość bonifikaty została ustalona na podstawie jej stażu pracy i miała charakter warunkowy - w przypadku zbycia nieruchomości przed upływem 5 lat Wnioskodawczyni zobowiązała się do zwrotu kwoty udzielonej jej bonifikaty.

Zdaniem Wnioskodawczyni w zaistniałych okolicznościach kwota uzyskanego przez nią upustu nie była równoznaczna z osiągnięciem przychodu z nieodpłatnego świadczenia i nie podlegała opodatkowaniu PIT. Organ podatkowy nie zgodził się jednak z takim stanowiskiem.

Zdaniem DKIS w art. 20 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ustawodawca określił otwarty katalog przychodów z innych źródeł. Wskazane w tym przepisie zostały jedynie przykładowe źródła. Zatem można wysnuć wniosek, że przychodem z innych źródeł będzie każde przysporzenie majątkowe, mające konkretny wymiar finansowy otrzymane jako świadczenie pieniężne, rzeczowe lub też jako świadczenie nieodpłatne czy częściowo odpłatne. Zaś za przychody ze stosunku

pracy uznaje się wszelkie wypłaty pieniężne oraz wartość świadczeń w naturze i ich ekwiwalenty, a także wartość innych nieodpłatnych świadczeń i świadczeń częściowo odpłatnych

DKIS uznał zatem, że uzyskana przez Wnioskodawczynię ulga na zakup nieruchomości stanowi przysporzenie majątkowe po jej stronie i jako takie powinno być opodatkowane jako przychód ze stosunku pracy gdyż świadczenie to:

- spowodowało wystąpienie przysporzenia w postaci nabycia wymiernej korzyści majątkowej - wymiernego zaoszczędzenia wydatku,
- zostało spełnione za zgodą Wnioskodawczyni, tj. skorzystała ona z niego w pełni dobrowolnie,
- zostało przyznane pracownikowi.

Powyższa interpretacja jest dowodem na to, że tańszy zakup towarów sprzedawanych przez pracodawcę pracownikowi w praktyce wcale nie musi być taki opłacalny. Co do zasady rabat powinien być neutralny podatkowo dla korzystającego z niego podmiotu. Niemniej jednak są sytuacje, w których przepisy ustawy o PIT rozpoznają po stronie osoby, wobec której zastosowano ulgę, powstanie przychodu podlegającego opodatkowaniu. Dzieje się tak przede wszystkim wtedy gdy pracodawca wobec swoich pracowników stosuje inne, korzystniejsze ceny niż wobec innych odbiorców, o czym należy pamiętać planując kolejną sprzedaż towarów dla pracowników na preferencyjnych warunkach.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie Magdalena Wolicka

· magdalena.wolicka@taxpoint.pl · tel. +48 664 717 350 ·

– zachęcamy do kontaktu!

3. NSA O TYM JAK OKREŚLAĆ MIEJSCE REZYDENCJI W NIEJEDNOZNACZNYCH SYTUACJACH

W uzasadnieniu do wyroku z 25.05.2018 r. (II FSK 1279/16) NSA rozstrzygnął jak określać miejsce rezydencji w niejednoznacznych sytuacjach.

Sprawa dotyczyła obywatela Holandii, który był zatrudniony jako urzędnik w Holandii, a następnie otrzymywał z tego państwa pensję inwalidzką. W Polsce podatnik ten nigdy nie był zatrudniony i nie otrzymywał żadnych dochodów, posiada tu jednak stałe miejsce zamieszkania, przebywa wraz z małżonką i jest właścicielem nieruchomości. W Holandii podatnik posiada pozostałą część rodziny i znajomych. W 2011 r. podatnik mieszkał w Polsce i w Holandii, ale przez większość roku przebywał poza granicami Polski, a z fiskusem rozliczał się w Holandii.

Zdaniem podatnika, zgodnie z polsko-holenderską umową o unikaniu podwójnego opodatkowania – podatki mogą być odprowadzane i rozliczane w Holandii.

Fiskus nie zgodził się z tym stanowiskiem i wskazał, że jeżeli osoba fizyczna posiada ognisko domowe w dwóch krajach, to pierwszeństwo ma ten, z którym osobiste i ekonomiczne powiązania tej osoby są ściślejsze. Jeśli miejsca zamieszkania nie można ustalić na podstawie tego kryterium, należy ustalić je biorąc pod uwagę miejsce, w którym osoba fizyczna zwykle przebywa, a następnie jej obywatelstwo. Organ stwierdził, że świadczenia otrzymane przez podatnika w 2011 r. podlegają opodatkowaniu w państwie źródła (Holandii) i w państwie miejsca zamieszkania (Polsce).

W wyniku zaskarżenia interpretacji, WSA orzekł, że sam fakt, iż podatnik posiada w Polsce nierucho-

mości i zamieszkuje tu jego żona oraz jednocześnie w Holandii posiada rodzinę, znajomych i w spornym okresie przebywał tam ponad 183 dni - nie jest wystarczającym kryterium ustalenia miejsca jego zamieszkania. W konsekwencji WSA uznał, że w tym przypadku organ powinien przeanalizować także inne reguły kolizyjne i uchylił zaskarżoną interpretację.

Sprawą ostatecznie zajął się NSA, który stwierdził, że gdy dana osoba ma silne związki z dwoma krajami to niecelowym jest uznanie prymatu określonych więzów gospodarczych/osobistych z jednym z nich i należy zbadać miejsce jej zwykłego zamieszkania. Kolejnym krokiem jest analiza, w którym z tych państw osoba ta ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z nich, to należy uznać, że ma miejsce zamieszkania w tym kraju, w którym zwykle przebywa. Ostatecznie, gdy dana osoba przebywa zazwyczaj w obu państwach/nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym kraju, którego jest obywatelem.

Mając na uwadze, że w ostatnim okresie mamy do czynienia z coraz większą liczbą obcokrajowców zatrudnianych w Polsce oraz uwzględniając, że jednym z obowiązków pracodawcy jest zamieszczenie informacji o rezydencji podatkowej pracownika w deklaracjach PIT-11, opisane powyżej reguły określania rezydencji podatkowej w sytuacjach spornych mogą być pomocne w wypełnieniu tego obowiązku.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie Marcin Radwan

· marcin.radwan@taxpoint.pl · tel. 12 622 76 63 ·

– zachęcamy do kontaktu!

4. CIT-TP DO POPRAWY

1 października upłynął termin na złożenie uproszczonego sprawozdania w sprawie transakcji z podmiotami powiązanymi (formularz CIT-TP) za rok 2017. Podmiotami zobowiązanymi do złożenia tego sprawozdania byli podatnicy zobowiązani do sporządzenia dokumentacji cen transferowych, których przychody lub koszty w rozumieniu przepisów o rachunkowości przekroczyły w poprzednim roku równowartość 10 mln EUR. Podatnicy ci mogli się przekonać, że wypełnienie sprawozdania nie jest tak proste, a sposób konstrukcji tego formularza powoduje, iż przydatność zawartych w nim danych dla celów szacowania ryzyka może budzić wątpliwości.

Podstawowym zarzutem, jaki można podnieść w odniesieniu do omawianego sprawozdania, jest konieczność identyfikacji oraz raportowania wszystkich, nawet zupełnie niematerialnych transakcji zawartych z podmiotami powiązanymi. Wynika to z faktu, że raportowaniu podlegają wszelkie transakcje danego typu (sprzedaż / zakup towarów, najem / leasing itp.), które łącznie przekraczają 500 tys. zł w roku podatkowym, bez względu na wartość pojedynczej transakcji z danym podmiotem. Nawet jeśli takie incydentalne i nieznaczące w skali działalności transakcje nie wpływają na raportowaną kwotę, mamy obowiązek wskazać kod kraju siedziby kontrahentów, z którym były zawierane. W konsekwencji, w praktyce musimy uwzględnić np. refakturę kosztów taxi o wartości 500 zł. Dodatkowo, należy zaznaczyć w formularzu, czy transakcje danego typu były zawierane wyłącznie z podmio-

tami powiązanymi (tak/nie). Jak pokazuje praktyka, bardzo rzadko zdarza się odpowiedź „tak”. Wynika to z faktu, że nie są także brane pod uwagę różnice funkcjonalne występujące pomiędzy transakcjami z podmiotami powiązanymi i niepowiązanymi w ramach poszczególnych typów, co powoduje, że dzierżawa ekspresu do kawy od niezależnego dostawcy jest tak samo raportowana jak dzierżawa całego majątku produkcyjnego od spółki matki.

Prawidłowość powyższego podejścia potwierdzają wyjaśnienia MF publikowane na oficjalnej stronie internetowej. Powstaje jednak pytanie, jaką wartość analityczną mają dla organów podatkowych informacje zawarte w tak skonstruowanym formularzu – nie dają one prawidłowego obrazu skali transakcji zawieranych z podmiotami powiązanymi, ani także nie wskazują, czy istnieją wewnętrzne dane porównawcze pomocne przy weryfikacji rynkowości warunków tych transakcji. Na szczęście w MF zauważono błąd i nowy formularz TP-R, który będzie obowiązywał od 2019 r. (zgodnie z ustawą nowelizującą ustawę o CIT), ma zawierać dane wyłącznie o transakcjach, dla których sporządzana jest dokumentacja podatkowa – a więc takich, które są materialne dla podatnika. Nie oznacza to jednak uproszczenia dla podatników, gdyż nowe sprawozdanie ma zawierać znacznie więcej informacji, w tym np. sposób weryfikacji ceny w transakcjach kontrolowanych wraz ze wskazaniem wartości wyznaczonego przedziału rynkowego.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie Katarzyna Przewłocka

· katarzyna.przewlocka@taxpoint.pl · tel. +48 608 615 625 ·

– zachęcamy do kontaktu!

5. UCHWAŁA NSA W SPRAWIE ZAWIESZENIA BIEGU TERMINU PRZEDAWNIEŃ ZOBOWIĄZAŃ PODATKOWYCH

NSA, w składzie 7 sędziów, niedawno podjęła niekorzystną dla podatników uchwałę dotyczącą zawieszenia biegu terminu przedawnienia w prawie podatkowym (sygn. akt I FPS 1/18).

W uchwale wyjaśniono, iż zawiadomienie podatnika o zawieszeniu biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego na skutek zaistnienia przesłanki art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji podatkowej (bez wskazania konkretnych czynności postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe), jest wystarczające do stwierdzenia takiego zawieszenia. Tym samym przychylnie się do podejścia korzystniejszego dla organów podatkowych.

Istotą sporu były wymogi, które muszą zostać spełnione przez organy podatkowe, aby doszło do skutecznego zawieszenia biegu terminu przedawnienia w sytuacji gdy wszczynane są postępowania karnoskarbowe.

W uchwale NSA przywołał orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego (P 30/11), w którym stwierdzono częściową niegodność z Konstytucją art. 70 § 6 pkt 1 OP, ale tylko w zakresie skutku wszczęcia postępowania przy jednoczesnym braku zawiadomienia podatnika. W uzasadnieniu uchwały przywołano uzasadnienie wyroku TK, zgodnie z którym "Zasada ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa wymaga żeby podatnik wiedział, czy jego zobowiązanie podatkowe przedawniło się, czy nie. W gestii ustawodawcy pozostaje natomiast wybór instrumentów, które to zapewnią." Zdaniem

NSA, skoro wprowadzony po wydaniu wyroku TK art. 70c Ordynacji podatkowej wymaga jedynie zawiadomienia podatnika o nierozpoczęciu lub zawieszeniu biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku, o którym mowa w art. 70 § 6 pkt 1, to brak jest podstawy prawnej dla wymagania aby zawiadomienie to w jakikolwiek sposób uszczegóławiać.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie Aleksandra Dyrek-Orlando

· aleksandra.dyrek@taxpoint.pl · tel. +48 531 797 300 ·

– zachęcamy do kontaktu!

Dziękujemy za uwagę!

Informujemy, że za pośrednictwem *Tax Point of View* nie świadczymy usług doradztwa podatkowego lub prawnego, a niniejsze opracowanie zawiera informacje o charakterze ogólnym.

Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań dotyczących konkretnych sytuacji w Państwa działalności gospodarczej prosimy o kontakt z doradcą Taxpoint.

Zespół Taxpoint

Zapraszamy do regularnego odwiedzenia stron:

<https://www.facebook.com/taxpointpowerofexperience>

oraz <https://www.linkedin.com/company/taxpoint-sp.-z-o.o>

• biuro@taxpoint.pl • tel. 12 626 73 10 •